Terug naar Bijbel index | Terug naar Boek index

Job 20

1 Toen nam de Naamatiet Sofar het woord en zeide:
2 Nu dwingen mijn gedachten mij toch tot een antwoord, omdat het in mij stormt.
3 Ik hoorde een voor mij smadelijke terechtwijzing, maar geest zonder inzicht gaf mij antwoord.
4 Weet gij dit soms van oudsher, sedert de mens op aarde geplaatst is?
5 Voorzeker, het gejubel der goddelozen duurt kort, en de vreugde der godvergetenen slechts een ogenblik.
6 Al verheft zich zijn trots hemelhoog, en raakt zijn hoofd aan de wolken,
7 Hij gaat als zijn drek voor altijd te gronde; wie hem gezien hebben, zeggen: Waar is hij?
8 Als een droom vervliegt hij, onvindbaar, hij wordt weggevaagd als een nachtgezicht.
9 Het oog, dat hem bespeurde, aanschouwt hem niet meer, en zijn woonplaats ziet hem niet terug.
10 Zijn zonen moeten de gunst van geringen zoeken, en zijn eigen handen moeten zijn vermogen afgeven.
11 Zijn gebeente moge vol levenskracht zijn, deze legt zich met hem neer in het stof.
12 Al moge het kwaad zoet zijn in zijn mond, al moge hij het verbergen onder zijn tong,
13 Al moge hij het sparen en niet prijsgeven, al moge hij het terughouden tegen zijn gehemelte,
14 Toch verandert zijn spijze in zijn ingewanden, zij wordt addervenijn in zijn binnenste.
15 Schatten slokte hij in, maar hij moet ze weer uitspuwen, God drijft ze uit zijn buik.
16 Addergif zal hij inzuigen, een slangetong zal hem doden.
17 Hij mag zich niet verlustigen in beken, in vlietende stromen van honig en room.
18 Het moeizaam verworvene moet hij afgeven, hij kan het niet doorslikken; evenals het vermogen, door zijn ruilhandel verkregen, zonder dat hij er genot van heeft.
19 Want hij heeft geringen verbrijzeld, aan hun lot overgelaten, een huis geroofd, maar hij kan het niet opbouwen.
20 Voorwaar, hij kent geen rust in zijn binnenste, en met zijn schatten zal hij niet ontkomen.
21 Niets ontsnapt aan zijn vraatzucht, daarom heeft zijn voorspoed geen bestand.
22 Ondanks zijn volle overvloed wordt het hem bang, de volle zwaarte van het onheil overvalt hem.
23 Om zijn buik te vullen laat [God] zijn brandende toorn tegen hem los, die Hij op hem doet neerregenen als zijn spijze.
24 Hij moge vluchten voor het ijzeren wapen, de koperen boog zal hem doorboren.
25 Hij moge [de] [pijl] uittrekken, zodat deze zijn rug uitgaat, en de schicht uit zijn gal te voorschijn komt: doodsschrik komt over hem.
26 Algehele duisternis is bewaard voor wat hij spaart; een vuur, niet [door] [mensen] aangeblazen, verslindt hem en verteert wat in zijn tent overig is.
27 De hemel openbaart zijn ongerechtigheid, en de aarde staat tegen hem op.
28 Wat in zijn huis was opgelegd, wordt weggevoerd, weggevaagd ten dage van zijn toorn.
29 Dat is van Godswege het deel van de goddeloze mens, de erfenis, van God hem toegezegd.

vorig hoofdstuk | volgend hoofdstuk

From:
https://studie.famvisser.net/ - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:
https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job20

Last update: **2022/05/06 21:59**